

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Siciliensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67277)

PROVINCIA SICILIENSIS.

VMERAVIT Sicilię Prouincia locis
sexdecim socios quadringentos triginta
quinque: in Domo professa Panormitana
nouem & quadraginta, vno plus in Panor-
mitano Collegio, in Messanenſi tres supra
nonaginta, in Catanenſi Collegio duos & viginti, toti-
dem in Syracuſano, & in Calactenſi, in Collegio Montif-
regalis ſeptemdecim, in Biuonenſi, & Drepanitano duo-
deuiginti, in Rhegino & Martalenſi quatuordecim, vno
plus in Menenino, in Collegio Meliteſi duodecim, in do-
mo Probationis Meſſanenſi triginta duos, vno minus in
Domo Probationis Panormitanę, in reſidentia Calata-
nixetenſi ſex. Recepti in Societatem ſex & viginti, nunc
verò deſiderantur octo.

DOMVS PROFESSA PANORMITANA.

VERVNT hoc anno in Domo Professa no-
uem & quadraginta, Sacerdotes tres & vigin-
ti, reliqui Coadiutores. Frequentantium con-
curſus ſuperiorum annorum vicit frequen-
tiam, vt ne tres quidem ſupra vicenos conſeſſionibus au-
diendis ſuffecerint. Multorum conſeſſiones generales
exce ptæ,

te: duo religioni nomina dederunt. Restitutum æs alienū, deterriti nōnulli à cædibus, pax illustris inter duos interiecta, puellæ à parente ipso veneno destinatæ in cœnobium fuga præstita: aliæ item morbo conualescentes à Xenodochiis in ædes meretricias iterum ne redirent: aliæ vt ne meritoria fierent, aliæ vt virorum suorum gratiam inirent, curatum est. Cæterùm audito remedio, à P. G. ad regularum perfectam obseruantiam excogitato, vt plures scilicet ad id muneris delecti Societatis domos, quæ singulis demandatæ essent visitarent, ingens lætitiæ significatio facta est.

COLLEGIUM MESSANENSE.

OLLEGIUM Messanenſe noſtrorum capitula tria & nonaginta cenſuit, Sacerdotes vnum & viginti, ex quibus duo Theologiæ Profeſſores, vnum Conſcientiæ caſuum, tres Philoſophiæ, ex ijs verò: qui Sacerdotes, Præceptores ſex Rhetoricæ & Humanitatis duos, Grammaticæ quatuor, Scholaſticos tricenos, Theologiæ ſeptem, Philoſophiæ octo ſupra viginti, reliquos Coadiutores. Vita deceſſerunt tres: quorum vnus Ioseph Pyrronius Calactenſis Coadiutor poſt annos ſex, quibus in noſtra familia vixerat, obedientia clarus, obiit decimo Kal. Octobris, lenta tæbe conſumptus: ſed eius patientiæ ſuperſtite memoria. Porrò graſſantibus per vniuerſam Vrbem grauiſſimis diuturniſque morbis, in noſtrum Collegium patuit aditus: ſiquidè illi è Noſtris circiter tricenos grauiſſe inuaſere, duos Panormitanos exemerunt. Alteri Ioannes Stremula nomen erat, qui ſextum attigerat annum in Societate, ac
tres

tres annos Præceptoris officio functus, cum annum Methaphysicæ studuisset, absoluto Philosophiæ curriculo, vitæ quoque curriculum absoluit, quarto nonas Octobris. Hic ob morum facilitatem toti Collegio lachrymas excussit. Insignis eius fuit in fumendo viatico lætitia: illud verò admirabile, cum in rebus ad corpus & valetudinem pertinentibus deliraret maximè, in diuinis & ad animum spectantibus ratione pollebat: quod apertissimè patuit in ardētibus ad Christum, eiusq; matrè, S. Michaelem, P. Ignatium suspiriis ac vocibus: in quibus quantum vsus consuetudoque vitutis valeat, non obscurè demonstrauit. Tres annos alter in Societate fuerat Rocchus Gloriosus, qui absolutis Humaniorum litterarum studijs, non leui febris oppressus interiit, quarto Kal. Decembris. Nunc ad externa.

CATECHVMENI octo sacro Baptismatis fonte abluti, quos inter anus grandæua paulò ante quàm extremum vitæ spiritum emitteret. Senex item octogenarius Afer ad Christianam fidem insigniter excitatus est. Oues quippe noctu custodienti monachus aspectu grauis apprens, Christianus vt fieret, suadebat; ab eoque rogatus quis esset: Vincētius sū, inquit: cui ille, Ne tu ad furripiendas oues huc aduenisti? quare sis abi hinc. Ad hæc verba S. Vincentius ab eius aspectu se sustulit. Aliquando rursus somno experrectus ad Christianam religionem ignotis vocibus excitari se audit; dumque pauidus vocis auctorem interrogando quærit, Mariæ nomen reddi sentit, quam in eo templo, quod vocant (della grotta) Mamerini venerantur. Accensam præterea facem per cubiculum circumferri intuebatur; sed cuius manu circumferretur, non videbat. His omnibus visis, diuinisq; monitis, cum adhuc Afer obsisteret, aduersa fortuna iactatus, falsaque accusatione in graue discrimen adductus, ad Deum tanquam ad Patronum confugit; seque inde apud

Nostros

Nostros recipiens illis animum aperuit, ac præsertim in audienda cœlesti voce torporem, in rogandis, arripientisquæ ad Fidem necessariis ardore compensauit. Baptizatus in templo nostro ad tibiæ sonum & suauissimam vocum symphoniam. Curauimus verò (vt hoc exemplum esset alijs incitamentum) vt ex nobilibus duo susceptores illi forent, & ad sacrum Baptismatis fontem adfisterent. Præterea vt ne aliquod in illo cohonestando honoris genus per illum diem desideraretur, à viris Illustribus summa beneuolentiæ atque humanitatis significatione susceptus in Rhedam per Urbem vniuersam vectus est. Cæterum septem è Nostri constituti, qui Dominicis diebus diuersa pietatis munera obirent, atque animabus quam possent opem ferrent. Vterque Urbis carcer præcipuum sensit præsidium. Multi ad meliorem frugem se receperunt: nec defuit, qui multorum annorum maculas confessione dilueret, aut qui se flagris crebrò diuerberaret. Scortis facillimus, inueterato more, in carcerem aditus penitus est interclusus. Præua ludendi publicè consuetudo sublata. Vt quotidie litanix recitarentur constitutum. Singulis diebus viri nobiles per horæ dimidium, eorum qui conduntur in carcerem cœtum cogentes, pium aliquem libellum legendum curant. Decreuerat ibidem homo, omni spe destitutus in altissimum puteum præcipitem sese agere: nostri miserum & à tam immani deliberatione auocarunt, & ab ingenti criminum labe, in qua annos quatuordecim delituerat, abstraxerunt. Statuerat alius vxori suæ per aliquem necem inferre: siquidem illa à firma coniugij fide desciuerat; nostrorum tamen monitis cum vxorem ad se venire iussisset, eam induxit, vt in cœnobium se reciperet, ibique cælibem vitam traduceret. E Scholasticorum Sodalitio quinque in religiosam militiam prodiere; in nostram tres, in Capucinatorum duo. Mulier nobilis suscipiendæ prolis cupida, vt

scilicet

scilicet cum viro partu illo tanquam arctissimo amoris vinculo connecteretur, Cōfessarium frequenter obsecrabat, vt à Deo bonorum omnium munificentissimo largitore id muneris obsecranti impetraret: à quo cum didicisset, vt Sanctorum opem imploraret, idque sedulo prætiter: nunquam tamen res votis respondit: tulit tempus occasionem ad Ignatium parentem nostrum confugiendi: narrauerat quippe sacerdos foeminae, quod in Collegio audiuerat de Ignatio pridem accidisse, miraculum: itaque mulier Confessarij hortatu, ab Ignatio quod diu peroptauerat, contendit precibus, pollicita partum illi dicaturam si daretur: peracto mense beneficum sentit Ignatium: eaque nocte, quam Domini Natalis illustrat, masculum parit, Ignatio dedicat, eiusque nomine appellandum curat.

COLLEGIUM PANORMITANVM.

LVIT Panormitanum Collegium quinquaginta: Sacerdotes vndecim, quorum quatuor Professores fuerunt, Humanitatis duo, alter foris, alter domi, tertius Philosophiæ, quartus Theologiæ; reliqui Præceptores quinque; Grammaticæ quatuor, vnus illius socius, qui præfuit domesticæ Academiæ. Academicos sexdecim, Theologiæ Auditores duos, quorum alter Sacerdos; Coadiutores septemdecim. Hic annus feliciter exiit. Vir Illustris Ioannes Plutamonius aureorum vicena millia in Collegij foundationem dedit, vt operiam inchoato tandem fastigium aliquando imponeretur. Quod erat optatum maxime, vt ingenti Panormitanorum adolescentium numero par subsidium, ad

8 PROVINCIA SICILIENSIS.

maiolem Dei gloriam præstaretur. Præfusus est fundator apud nos post aliquot dies:habita est oratio in triclinio: aula maxima peripetasmatis exornata,multis carminibus conscriptis: ipsius aulæ paries ex iisdem carminum paginis triumphalis fornicis suspicientium oculis reddebat imaginem:grati animi monumentum.Lætari fenex ac gestire,Summam,inquiens,capere se voluptatem, & mirificam existimare gratiam in conuentu sedere medium virorum religiosorum,ac sapientium,quales Societas parere & nutrire solet.

VENIO nunc ad fructum,qui ex hoc agro quotannis colligitur.In Gymnasio summa quies, & tranquillitas sedem posuere. Factum est vt singulis quibusque Dominicis vna ex Grammaticæ classibus pueros ad sacras epulas pro aliquo sermone instructos ac paratos mitteret; vt omnes pueri menstruo quoque spatio,vel semel cõmunicent,non sine illorum ædificatione, qui ad ædiculam nostram ventitant.

SODALITIA duo Humanistarum,& Philosophorum, vt vocant,cum classibus: mirum quantum in emittendis foetibus religiosis familiis concertarunt:quatuordecim circiter peperere, nostro ordini quatuor, reliquis decem. Oratorium puerorum tum delectu, tum vbere fructu illustrius solito fuit:delectus factus ex Capitularibus. Plerique octauo quoque die communicant. Natalitiis feriis effragitarunt q uadraginta horarum preces, impetrarunt, impetratas diligentissimè obiuerunt. Sed de eorum qui humanioribus literis dant operam Sodalitate præcipue hæc dici possunt:Sacramentorum frequetia singulis hebdomadis insignis est in omnibus ferè Sodalibus; neque fructus vmbraç, at solidus. Adolescens, vt ne saltem osculum ferret, pecuniam refutauit, moxque pudori suo timens magna vi ex illius conspectu se præripuit. Alius, quod maioris est fortitudinis, cum esset in cubicu

cubiculo, ne à muliercula quadam ibi reperiretur, è fenestra profiliit. Propositum verò Religionis commune prope est omnium: septē enim circiter ex omnibus demi possūt: rem haud esse verbo tenus, mores, modestia, maturitas, exempla virtutum probant. Hoc etiam præteriri non potest, quod etsi neq; ad Congregationes neq; Gymnasium pertinet, tamen certè huius Collegij est. Iuuenis in id sceleris lapsus erat, vt culpæ grauitate perturbatus, de salute sua desperaret, & medicinā perosus Medicos fugeret: sed præter spem aliquando incidit in Nostrorum quemdam. Is (quod nostræ Societatis est munus) hominem ad confessionem hortatur, vt scilicet tanto se animæ periculo liberet: applicuit cohortationi aurem miser; decreuit sistere se ad Sacerdotem; verum enim verò diem ob verecundiam differebat. Interea dæmon illum conflictare, exagitareque; aut Deus potius Pater misericordiarum his portentis excitare dormientem. Sæpe etenim sese fusci canes aspectui offerebant minarum ac terroris pleni, qui ne faxis quidem abigi poterant: interdum verò facile euanescebant: quid tum? mane dum in lecto iacet, duplici consopitur somno, colaphum sibi impingi cum hac voce sentit: Quousque tandem Sacerdoti peccata non deteges? Expergiscitur terrore percussus, eoq; animatus metu, ad sacerdotem Societatis conuolat, ac se obfirmatis diu laqueis extricat.

FINIS sit felicissimus, ac ter quater beatus vitæ terminus Io. Baptistæ Martini. Hic consumptus in breui expleuit tempora multa. Etenim florescente prima iuuenta, exacto iam biennio in Grammaticæ professione in hoc eodem Collegio, anno quarto Religionis conflictatus grauius aliquot mensibus ptiis, ac sanguinis eiectione, sine vlla vnquam impatientis animi, aut ægri nota, sine querela, quatuor horas circiter ante solis ortum die Apostolo Andreæ sacro Apostolicus verè adolescens migra-

uit in coelum: tranquillo abiit animo vultuque, praesentes extremum hilariter alloquens, ac flagitantibus, vt pro se Deum in coelis oraret, id summa fynceritate pollicens. Na aliter vitam finire non poterat, qui dum aegrotaret constanti semper animo, pacatoq; fuit, semper & ad Dei voluntatem sese paratum exhibuit, & caelestis visenda patriae cupiditate flagrauit: quare pridie quam obiret rogatus à Sacerdote, qui illi assidebat, ecquid cuperet? Nihil, inquit, praeter coelestem patriam. Paulò antequam expiraret iterum interrogatus, vtrum B. Virginé agnosceret? (erat contra S. Mariae Maioris imaguncula, quam è cubiculo in valetudinarium prope lectum asportandam curauerat, & sub extremum spiritum ante oculos suspendi voluerat) respondit: Semper sibi B. Virginem agnosendam sese praebuisse. Spiritum tandem exhalauit sub hac verba: Maria Mater gratiae, Mater misericordiae, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe. Ac ita suum spiritum à B. Virgine susceptum, filioque charissimo oblatum, ostendit.

COLLEGIUM CATANENSE.

IN Collegio Catanensi numerantur è Nostris duo & viginti, Sacerdotes vndecim, Grammaticae Professores duo, Humanitatis vnus, reliqui Coadiutores: Adsciti in Societatem duo. Fuit hoc anno rerum spiritualium messis laetissima; Nostrorumque opera omnibus gratissima; nonnullis precipue Nobilium capitum, qui cum à nobis alieni essent, nunc & familiarissime nobis vtuntur, & mutatis moribus toti Ciuitati exemplo sunt. Alij concubinas dimisere quibus

bus sex, decem etiam annos adhæferant. Mulier diu in cœno turpitudinis volutata emerfit, & in cœnobium poenitentium ad abluendas vitæ maculas se recepit. Sed dum solemnes carimonia, vt solet, in templo fierent, ecce tibi (tantum valet exemplum) muliercula conscientia maleficiorum suorum stimolata, erumpentibus præ cordis compunctione lachrymis ac fletibus, prodit in medium: fatetur se peccatricem, omnibus qui aderant (aderant verò permulti pleno templo) rei miraculo obstupentibus: deinde ad matronæ cuiusdam nobilis pedes procumbens, eam lachrymis obtestatur atque obsecrat, vt sibi præsto sit, ipsamque domi suæ famulatum recipiat. Res pro votis euenit: suscepta domum est à Matrona illa, à qua & alijs principibus fœminis, Nostrorum hortatu dote præstita ad centum aureos, cœnobium idem ingressa, ibi religiosè vitam agit: quam dæmon, quòd eius militiam euirasset, acriter verberibus interdum infestans, & mulierem fortem esse, & religioso certamini aptam probauit. Et hæc quidem cœnobitæ sunt. Alia meretriciam vitam detestata, corrogata ad dotem stipe, honestè cum viro nupsit. Turpis fœmina, quatuor puellarum mater, prostituta iam pudicitia sua duarumque ex filiabus, ad id facinus designauerat tertiam: res ad Nostrorum aures simul vt peruenit, virginem primùm, cui pudoris periculum imminabat, liberant; deinde quartam in Virginum cœnobio collocant: tum matrem cum reliquis singulas honestis matronis in officio continendas, ac sustentandas tradunt. Multis præterea puellis res necessaria impertita, dos ipsa à ditioribus confecta est.

D E confessionibus generalibus, pacificationibus, ære alieno restituto, ope pauperibus præstita, cæterisque pijs officijs nihil attinet dicere. Sodalitia B. V. florent. Id quod ex opificibus constat singulis diebus Dominicis certatim meridie, præsertim æstuante sole, vt omnes do-

mi reperiant, abnuente interdum patre ob valetudinem, Ciuitatis vicos circumeunt, quicquid corrogant, pauperibus distribuunt. Itum est à Nostris in auxilium, cohortationemque ijs, qui ad patibulum ducebantur. Itaque factum est, vt illi non ad mortem, sed ad epulas procedere viderentur: ac longum ipsis censeretur spatium, quo tandem peruenso, per debita maleficijs, sceleribusque supplicia (vt distabant) suis in cœlestem patriam demigrarent.

VIR nobilis qui templum nostrum frequentat, maioribus anni ferijs sponte vicos circiter aureos Nostris offerre consuevit, vt eos pauperibus dispertirent. Mulierum cœnobia communem vitam non adhuc amplexa erant, noster cohortationes habuit sæpissime (Rector enim efflagitantibus cœnobijs, certantibusque inter se, cui illo die Pater deberetur, negare non poterat:) dicentis verba non sine factis audientium fuerunt. Moniales certatim auro argentoque Antistitis sinum impleuere, communem victum, vestitumque poscentes. Episcopus duos è Nostris à consilijs in re graui decernenda voluit, adfuerunt, rem strenuè adiuuerunt. Sacerdotes duo in oppidum (Aquiliam vocant) ad negotium profecti sunt, Aquilienses Nostris conueniunt, orant supplices concionem habeant: concionatus est alter tam frequenti conuentu, vt templum quamuis capax multitudini non sufficeret; ex ea verò concione tanta contritio secuta est, tamque vehemens spiritualis salutis desiderium, vt concionator eorum precibus & obtestationibus coactus sit diebus quoque profectis ad oppidanos verba facere. Confluebant plurimi, etiam ex agris, sepositis aratris ac ligonibus, per duo, interdum tria passuum millia: negotium quod erat priuatum publicum factum est ex concionibus, fructus ingens. Sacerdos alter totus erat in confessionibus: ægrotantium domus aditæ, ad audienda peccata: conscientia casus explicati.

plicati. Nostris ambulantiſ per oppidum gens illa honorem ac reuerentiam exhibebat maximum, pars prodire in medium ad ſalutationes; mulieres è fenestris bene precari; pars Societatem prædicare, ac ſummis laudibus extollere: & ſanè multum de hoc oppido Societas bene merita eſt.

COLLEGIUM SYRACUSANVM, ET Calactenſe.

IN Collegio Syracuſano verſati ſunt duo ſupra viginti, Sacerdotes nouem. Humanitatis & Grammaticæ Profeſſores tres; reliqui Coadiutores. Enituit Noſtrorum operã in diſcordijs ſedandis: quo in genere duplex exemplum: è magiſtratus duo inimicitias depoſuere, in magnam alioqui perniciem erupturas. Inter primores item duos odia reſtincta. E prima nobilitate noſtrorum diligentia in Capplicinorum ordinem cooptati duo, quorum alter exercitijs ſpiritualibus excultus eſt à Noſtris: nonnulli Societate in votis habent; ſed locorum anguſtijs excluduntur. Sodãlitia quatuor & numero & fructu creſcunt in dies magis: inter hæc opificum cœtus excellit. Feſtis diebus Urbem circumeunt inopum gratia. Egenis conſultum eſt, vt cum maximè: nam à Rectore mandatum eſt, vt nè pauperum aliquis ſtipis omninò expers dimitteretur: in quo vis diuinæ prouidentię perſpecta eſt: nunquam enim eleemoſyna, partim concionatore cohortante corrogata, partim à Noſtris oſtiatim emendicata, defuit. Gymnaſium complures frequentant, præſertim verò de nobilibus, qui dant non vulgare ſpecimen ſui profectus. Extremis

bacchanalibus quadraginta horarum supplicatio instituta est, nec sine vberere fructu: plures enim ita ad pietatem sunt excitati, vt non modò preces ad Deum fuderint, verùm etiam peccata confessione expiarint. Sacerdos vnus triduo ipso ante cineralia quadraginta totius antea-ctæ vitæ noxas confitentibus aures dedit. Frequens fuit ad conciones concursus. Argentea statua S. Lucie iam diu decreta, à concionatore pro suggestu commendata festinat ad exitum: cuius item sepulchrum nostrorum hortatu ornari, atque impensius coli coeptum est, factumque vt ibi res diuina quotidie fiat. Collegium trecentis aureis donatum. In templo itidem sacella duo erecta, quorum alterum pereleganti tabula ornatur. Obijt Petrus Fauilla Coadiutor ex Scylacio Calabria oppido, ætatis annum agens sexagesimum septimum, Societatis trigesimum quartum; qui pluribus annis ex valetudine patienter laborauit.

CALACTENSIS domus Socios habuit duos & viginti, Sacerdotes nouem, Præceptores tres, reliquos Coadiutores. Ciuitas tota, ad omnia Societatis consilio vtitur, quasi verò piaculum sit à Nostrorum sententia discedere. Sacerdotes occupationibus distentissimi. Meretrix vt ad peccandum erat diligens, ita nunc ad percipienda sacramenta diligentior est. Latro nobilis in Valetudinario ægrotans, morti propior nullum de confessione consilium admittere volebat. Accersitur Sacerdos è Nostris, vt opem ferat, si forte illius hortatibus obstinatas tandem aures applicet: adest Pater, enititur pro viribus, sed neque hortando quicquam proficit: debebatur scilicet victoria piaculari aquæ; vt enim moribundi frons à Sacerdote lustrali aqua oblita, ac sacrosanctæ crucis signo munita est, mutato consilio peccata sua ritè detegit, ac magna salutis concepta spe, die insequenti tranquillo pacatoque animo moritur.

PROVINCIA SICILIENSIS
COLLEGIVM MONTIS REGALIS, ET BIVONENSE.

COLLEGIVM Montis regalis numeravit Socios septemdecim, Sacerdotes septem (ex quibus vnus casuum conscientia Professor,) Preceptores reliquos duos: ceteros Coadiutores;

quorum vnus vita cessit. Vitus Auerna, annos natus quinquaginta duos, post vicesimum quintum Religionis. Hic magnum praebuit patientiae exemplum donec morbus (cancrum Medici vocant) oculum quem occupauerat, effodit, & in cerebrum serpens lente, quam impotenti vi, vitalia capitis abrosit. Quinq; in albo Capuccinorū adscripti sunt. Itum est à Nostris ad monasteria mulierū, efflagitate id Archiepiscopo, magno cum Monialium fructu, qui à confessionibus captus est. Fratres germani ira inter se dissidebāt, vt alter alteri mortiferum vulnus inflixerit: res de Nostrorum opera eò deducta est, vt alterum facinoris poenituerit, alter iniuriam condonarit. Parturienti mulieri praesto vnus è Nostris, ingemiscantis peccata accepit, appositoque coelesti agno eam partus difficultate liberavit. Decreuerant duo primum Ciuitatis, ex insidijs, tollere: re audita Coadiutor è Nostris, illis, vt animum à tam immani proposito auocarent, ita persuasit, vt secum ipsi postea facinus reputantes, ad dissuasorem magna cum gratiarum actione redirent. Sacerdotis vnus industria septem virgines, pauperculae illae quidem, nec sine pudoris periculo, in matrimonio collocatae, duobus exercitia spiritualia Societatis tradita magno cum foenore: alter erat Urbis Praetor,

Antistitis alter à cubiculo. Donatum est Collegium ab Archiepiscopo rure quodam, quod singulis annis centum circiter ac viginti aureos reddere solet.

BIVONAE versati sunt è Nostris duodeuiginti, Sacerdotes sex, Præceptores duo, reliqui Coadiutores, Collegium loci commoditate frequètatür magis, magisq; (de domus mutatione dictum est annis superioribus) quare templum hoc anno ad multitudinem capiendam augere coacti sumus. Anus octogenaria Societati addictissima cum febrim quæ illi interitum minitabatur, nulla Medicorum ope posset expellere, imaginem P. N. Ignatij pectori suo admouit, atque ita cessit febris, & conualuit. Falsò inusserant duo, vni ex Nostris, nescio quam notam; atqui Deus vltionis iniuriam pati non potuit: intra paucos dies alter morbo absumptus est; in alterum à Magistratibus de quodam alio crimine grauiter inquisitum. Aucta est nostra domus à Ciuitate aureis annuis quinquaginta: semel etiam ad vitæ subsidium aureis quinquaginta super ducentos donata est. Hoc anno primùm in hoc Collegio distributio præmiorum instituta. Habitus dialogus coram Paternionis Principe, alijsq; iuris primarijs, cuius sumptu res omnis peracta est. Duo è Sodalitate B. V. in Societatem transière: in Dominicanorum ordinem tres: dialogi fama multos è finitimis oppidis adolescentes in Gymnasium nostrum euocauit. Extremis bacchanalibus in templo nostro quadraginta horæ primùm indictæ. Habitus itidem dialogus hoc tempore de Christiana doctrina, pro rudi plebe, proque impetu insanientium hominum his diebus compescendo: res foeliciter exijt. Episcopus Agragantinus re audita: ô, inquit, si in cunctis oppidis tales Coadiutores haberem! Nostrosque summis laudibus cohonestans, bono animo pergere iussit.

COLLEGIUM RHEGINVM.

RERVNT in hoc Collegio Socij quatuordecim, Sacerdotes sex, Præceptores duo, cæteri Coadiutores. Incommoda quidem domus iam ab eo tempore, quo ignis hostilis Turcarum in Urbem totam grassatus est; sed hilariter à Nostris, & quasi cum voluptate habitata: neque enim externis quicquam, quod eorum saluti foret, prætermisum est. Solet autem Rhegina gens Nostrorum de sententia, omnia prope agere: quare lites gravissimæ diremptæ inter viros Urbis principes: paces conciliatæ, vlciscendæ iniuriæ ardor extinctus. Et hic quidem fructus inter alios ex concionibus perceptus est. Mulier qua hora tintinabulum inchoandæ sacre lectionis signum daret, aliò se recipiens, cum esset prope templum sono campanæ inuitata ingreditur; aures dat: audita lectione Lectorem accersiri ad se orat: cui cum adesset, Ego, inquit, & filius meus ob conceptam turpitudinis suspicionem filia meæ in insequenti nocte mortem inferre decreueramus: sed ex verbis tuis coacta mutare sententiam, volui id vt scires, & consilium dares. Pater mulierem à facinore deterruit, vt filius itidem tam immani proposito renunciaret, effecit: puellam ipsam in tuto seruandam curauit, quousque penitus, vt postea accidit, cessaret suspicio. Alius fortunarum consanguinei sui cupiditate inflammatus, eò se perduci sinerat, vt illi mortem dies plures machinaretur; at quum diuinæ lectioni forte adesset, cupiditatis immanitatem agnouit, omnemque resumendi propositi occasionem sustulit. Alius voluptati deditus diu à Confessione abhorrens, graui cæterorum scandalo, audita semel lectione,

ctione, puriorem sibi vitæ modum constituere decreuit, factaque generali confessione, ad rectum salutis iter reuocatus est. Mulier identidem diu turpibus sceleribus obnoxia, emendationis vitæ specimen dedit. Confessiones generales plures exceptæ: itum ad eos, qui vinculis detinentur; eorumque pauperrimi cibo interdum à Nostris aduecto, quod Ciuitas magni faciebat, sustentati.

SVB aduentum Turcicæ classis trium & quinquaginta triremium duodecimo Kal. Nouembres, dum appropinquante nauali exercitu, Rhegini sese in hostem comparant, Sacerdotes aliquot è Nostris Christi de Cruce pendentis imaginem dextera gestantes, & extollentes, Rheginam pubè hortari, bono animo esse iubere, ne animis diffisi cederent, ne Urbem de more relinquerent, obtestari. Valuit sermo: auctis enim animis rem fortiter gessere. Illud autem maximo spectaculo, piæque voluptati fuit: certatim milites cæteramque multitudinem cum lachrymis ad Christi pedes exosculandos cõfluere, & peccatorum suorum veniam certo contritionis indicio precari. Secuta est contritionem confessio: etenim dum hostis aditum in Urbem pertentabat, Nostris in excipiendis confessionibus defessi erant; quandoquidem antequam Rheginus cum Turca confingeret, peccatorum pondere ad Sacerdotis pedes accidens, se leuabat. Pueri, puellæque cum matribus in templum nostrum, opem imploratum concursabant, quæ confessionibus, quæ fufis precibus cum lachrymis coeleste numen placantes. Antistes, Nostrorum monitu, quadraginta horarum orationem indixit: à nobis etiam domi nostræ noctem ipsam, qua, certiore periculo, ne hostis Urbem inuaderet, timebatur, Deo supplicatum est. Res ad miraculum processit: ex Rheginis vnus in prælio fortuna cecidit: ex Turcis plurimi interfecti, alij capti, & vires quidem hostis validiores erant. Cessit itaque classis spe frustrata: iam enim
sibi

sibi in animum induxerat, vt quatuor ab hinc annis vr-
bem ferro ignique inuaserat, ita nunc instauratam flam-
mis iterum absumere. Sed non eadem hominum cum su-
peris vis est.

SODALITIA duo natu maiorum vigent maxi-
mè. Sodalis quidam non ex infima plebe graubus contu-
melijs in publico acceptus, impatientem animum coër-
cuit, deque eo triumphauit egregiè: Vade, inquit, in ani-
mæ salutem incumbenti respondendum non est; illatam
tamen iniuriam condono. Hoc patientiæ monumentum
diu in ore ciuium fuit. Ex quo Sodalitia maiori honore
esse coeperunt. Eam ob rem, si cuiquam aliquid litis cum
sodalibus est, non ad Iudicem, sed ad Sacerdotem qui So-
dalitio præest, ad litem dirimendam confugiunt. Bis hoc
anno in tēplo nostro per horas quadraginta meditationi
vacatum est. Discipulorum numerus maior: excoluntur
etiam ipsi pietate & moribus in duobus Sodalitijs, non
sine fructu. Sacerdotes duo vicissim cum Archiepiscopo
ad lustrandam diocesim profecti sunt, quæ eoneionibus,
quæ Christianis rudium Institutionibus Antistitis ope-
ram iuuantes; ipse verò ita nos diligit, vt vnus videri è
Nostris cupiat.

DREPANITANVM, ET MENENINVM Collegium.

DREPANI commorantur octodecim, Sacer-
dotes septem, Præceptores duo, reliqui Coad-
iutores: vnus in Societatem alēitus est. Capu-
laris anus mancipium grauiter ægrotans, quod
in dubium vocaretur, vtum baptismatis fonte abluta
esset, Nostrorum opera, ex conditione, vt aiunt, eodem
fonte

fonte lustrata est, quæ deinde simul vt totius antea actæ vitæ maculas confessione deterfit, statim abscellit è vita. Homicidia vetita: lites compositæ magni momenti: pacificationes procuratæ. Illa fuit insignis. Inter potentiores bellum intestinum obortum erat; ita vt posita vtrunque acie, cum scelopis ardentibus periculis iniretur: at Nostrorum interuentus odij faces extinxit. Puellis aliquot ne laberentur, lapsis etiam alijs, manus porrecta: quidam ne mulierem noctu è fenestra lapsuram raperet, deterritus. Duo sceleris sorde marcuerât, alter annos decem, alter duos & quadraginta; nitori tandem pristino restituti. De vtroq; Xenodochio optimè hoc anno meruit Collegium nostrum, ægroti omni prope præsidio destituti, nec diebus sacris à re diuina solatium, nec à Sacramentis robur, nec moribundi ab assidentium cohortatione subsidium capiebât. Nostrorum industria factum est vt annua pecunia duobus Sacerdotibus alendis, qui ægrotantibus præsto essent, constitueretur.

MENIS quindecim, Sacerdotes septem, Præceptores duo, Coadiutores sex. Missus est Sacerdos in oppidum (Palatiolum nomen est) in quo mulierum cœnobium, quod vitæ necessarijs fructus annui pares non essent, communes vitæ leges non obseruabat: noster in concione, cum de necessitate, vtilitate, excellentiaq; huius rei ad populum verba fecisset, facile persuasit vt priuatis opibus publicum hoc negotium iuuarét, corrogati ad hoc aurei quingenti: præterea cum aliàs pro rostris eadem de re ageret, ita vt suadentis sermo præualuit, vt mulieres annulis aureis, inauribus, torquium filis, armillis, digitalibus sese exuerent, aliæ orbiculos vestiarios aureos è puero- rum amictu diuellerent. Ea fuit munerum summa, vt diuinæ aræ calicem, pyxidem, spherulam, ampullas cum patera ex argento confecerint. Cætera huius Collegij sunt communia.

MELITENSE, AC MAR-
SALENSE COLLEGIA, ET
RESIDENTIA CALATA-
nixetensin.

MELITENSIS familia duodecim consta
ex Nostris, Præceptoribus duobus, Sacerdoti-
bus quinque, totidem Coadiutoribus. Meli-
tenses magis magisque in Societatem afficiun-
tur; nonnulli præcipue quibus nomen Societatis sus-
ceptum erat, & inuisum. Equitum plerique ab Societate no-
stra plurimum adiumenti, ac nitoris familiam suam acce-
pisse prædicant. Confitentium numerus maior fuit, Equi-
tum præsertim, quibus, præter Cappellanos, vt vocant,
suos, & Societatis nostræ Sacerdotes, peccata aperire li-
cet nemini. Solemnioribus festis diebus accidit, vt non
pauci sanè desiderio suo fraudati, confessionem differre
coacti sint; adeo frequens concursus fuit. Illud verò com-
mendare solent maxime, à confessarijs nostris, etiam ex
infima plebe, aut fæce tritemium excludi neminem. Ma-
gnus Magister, Episcopus, & Inquisitor in multis Nostro-
rum consilium petierunt. Nonnulli ex licentiore viuendi
genere, per generalem confessionem ad æquum se rece-
père. Puellæ lex nostrorum opera Monasterium virginum
ingressæ. Vni, quæ domo sua, ne suorum turpi exemplo
contaminaretur, sponte cesserat, ex eleemosyna quæsita
dos est, & coniux datus. A Eris alieni restitutio, mulierum
ad pudicitiam receptio, inimicorum conciliatio, commu-
nia sunt. Duobus post Catechismum baptisma imperti-
tum est. Hoc anno Melitæ, orationis quadraginta hora-
rum in templonostro cum celebri symphonia, extremis
bacchanalibus receptus est mos: quo tempore certis lu-
dis

dis annuis diuino Numini quàm maximè infensis interdicitum est. Gymnasium frequentatur non Insularis modò; sed alijs qui in Equitum ordinem cooptantur: quorum non pauci, vt prædicant, idcirco domo à parentibus huc mittuntur, quod ab hominibus Societatis erudiendi instituendique sint: quæ ad literas pertinent à Nostris quærere consueuerunt: eam ob rem mense Septembri, die natali Beatissimæ Virginis (quem diem lætum ac honoratum habent, ob insignem victoriam de Turca partam: quo item die eiusdem Virginis imaginem, opus, vt traditur, ipsius Lucæ Rhodo delatam ostentant) drama à nostris haberi voluerunt, cuius argumentum de sacrarum imaginum veneratione fuit. In exequijs Philippi I. Regis præter epigrammata, emblemata, cæteraque carminum genera, quæ dedimus, orauit è Nostris vnus, gratissimo animo auditus. Sodalitas B. Virginis nunc primùm cum primaria Romana coniuncta est. Collegij hoc anno tandem situs, qui gemina ex fronte interceptus erat, sumptibus Antistitis continuatus est: templum quoque Sacello auctum, eiusdem munificentia, à Sancto Damaso nomen habuit. Mulier ad coedificationem Collegij aureos centum dedit. Ad eandem Socius noster, facta sibi potestate à Nostris P. Generali aureos ducentos ex patrimonio suo attribuit. Cæterùm Melitensium omnium ac Equitum perspecta iam in nos propensio ac beneuolentia, de Collegio nostro benè sperare iubet.

MARSALENSIS ager adhuc nouellus est, maximam autem spem colonis affert: fructus præcipuus inter cæteros ex doctrinæ Christianæ explicatione capitur. Solet esse puerorum numerus confluentium ad ducentos: neque verò bona pars villicorum deest: quæ res Confessarijs illorum, erudiendi in confessionibus onere, non parùm leuat. Exercet se in hoc agro è Nostris quatuordecim, Sacerdotes sex, Præceptores duo, reliqui Coadiutores.

RESI

RESIDENTIA Calatanixetensis sex aluit Socios, Sacerdotes duos, Adiuutores alios. Quadraginta dialis ieiunij, & Aduentus tempore in templo nostro concionatum est magno cum fructu: sexta quaque feria plerisque viris nobilibus; diebus verò Dominicis à prandio plebeis hominibus sermo habitus est. Sacerdos noster captivos duos redimendos curauit. Neque præterea in hac Residentia communes illi fructus desiderati sunt; homo damnatus capite Nostrorum ope ab resti liberatus est.

DOMVS PROBATIONIS MESSANENSIS, ET Panormitana.

MESSANENSIS Probationis domus duos supra triginta complexa est, Sacerdotes quatuor, totidem veteranos, cæteros tyrones, quorum hoc anno nouem accessere. Res spiritalis valde benè processit, atque omnium virtus intus forisque enituit. Emigrarunt ex hac vita duo Bartholomeus Bancherius, qui annum ipsum ægrotauit, & P. Iacobus Leuatus in Missione Pattensi, de quo vt admirabilem Dei, ac Domini nostri sapientiam, & arcanam prædestinationis legem suspiciamus, paulò altius rem exordiemur. Hic ab hinc annis duodecim post duos & viginti, quibus in Societate militauit, ab illa defecerat: verùm longo spatio quantam salutarium stipendiorum iacturam fecerat expertus, iterum de Societate cogitat, rursus admitti ac recipi efflagitat, misericordiam implorat, exposcit: & aliquando recipitur. Receperunt sane Patres pœnitentiæ nobile specimen, Societatis nostræ laudum ac virtutum egregium præconem. Admirabantur tyrones, cæteriq; in homine ardorem animi: ac religiosæ perfe-

tionis inexhaustam sitim: ediscebant ab hoc Præceptore adolescentes illi quid esset Societas; & illum interdum illachrymantem, dum de Societate, deque omnium virtutum acquisitione, ac perfecta sensuum nostrorum abdicatione, familiarem sermonem haberet, intuentes ad religiosæ integritatis studium, & in Societatem nostram caritatem, venerationemque accendebantur. Nitebatur ille quidem sæpius, quàm verborum pondere, quàm erumpente lachrymarum imbri, exprimere quid de Societatis instituto sentiebat: sed haud quaquam abundè posse sibi videbatur. Et sane sui ipsius, ac sensuum suorum contentia admirabilis erat. Venio nunc ad Missionem.

PATTA S missus ad concionandum, id poscente Episcopo, ter concionatus est, vltimum in Philippi I I. Regis obitum; quo in sermone, cum tritissimum illud vsurparet: Quis scit vtrum ad decimum quintum diem (de me ipse, inquit, primum loquar) sit peruenturus? de se verè dixisse visus est. Agebatur tertius dies ab ijs verbis, cum se febri tentari sentit: itaque lætissimo atque incredibili tolerantis animi significatione in ægrotatione se gessit. Cumque tandem ipsi à socio de salute sua Medicos desperasse nunciaretur, quare se ad cœleste viaticum appararet, ô inquit, iucundissimum nuncium: Age verò, frater charissime, bono animo esto, ecquid mihi nunciari beatius poterat? igitur vt veniat ad me Dominus meus, quem amo, quem desidero? Illud verò memoratu dignissimum est: cum mirificam erga Patres, fratresque benevolentiam & caritatem haberet, vt ab ijs facilè diuelli abstrahique non posset, dum ægrotaret, socium compellabat sæpissime, eumque orabat, vt ipsum alloqueretur; Incredibile enim quantum, inquit, solatij capio ex nostrorum colloquio: videor enim mihi cum Angelis colloqui: æquissimo tamen animo procul à domo procul à nostris ægrotare, vel etiam mori pertulit. Diem obiit pridie Idus Ianuarij,

Januarij, non sine Antistitis, & Canonicorum sensu doloris: eius corpus præeunte funerali pompa, in templum maximum delatum, honorificè ibi post rem diuinam, cantu ac solemnibus cœrimonijs celebrem, sepultum est.

RELIQVA est altera missio in oppidum quod Monsfortis appellatur, huc Sacerdos cum Socio missus, quadraginta dierum ieiunio concionatus est. Fructus hi præcipui: tria inimicorû paria inimicitiam eiurarunt. Primum quidem sexennale odium aluerat, id à plerisq; dirimi frustra tentatum fuerat; insignis enim alterum distinebat iniuria: sed aliquando tandem diremptum est, qui offensam acceperat post confessionem offensore amplexus, iniuriam illi condonauit. Alterum quod in factionem ferè diuisum erat conciliatum est, alter enim duorum ad Sacerdotis genua procumbès, se quicquid ipse iuberet executurum pollicetur. Tertium hunc finem sortitum est; alter inimicorum cum omni familia sua, quæ eodem irarum igni exarserat, depositis odijs, confessione se expiauit, & nonnihil exercitiorum spiritualium Societatis meditatus, morum commutatione omnes ædificauit. Sublatæ deinde vanæ quædam superstitiones, prauæque consuetudines quibus obstricti oppidani tenebantur. Fatum præterea, insigniterque auctum B. V. Sodalitium.

IN Domo Probationis Panormitana numerati vnus supra tricenos, Sacerdotes quatuor, totidem veterani, reliqui tyrones, nostra hæc recens familia huic nouæ Urbis regioni, quam bona pars agrestium hominum ac rudium habitat, in exponendis Christianæ doctrinæ legibus mirum quantum affert emolumentum: est enim hæc regio à cætera Ciuitate prope discreta. Valetudinarium opem quoque mirificam sentit, alij aperiendorum criminum instituti præceptis, alij Christianæ rei rudimentis expoliti, alij alijs remedijs adiuti.